sygn. akt: **D 10/2020**

ORZECZENIE

Dnia(…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodnicząca: radca prawny **Joanna Kłos-Czerwińska**

Sędziowie: radca prawny **Bożena Bielecka - sprawozdawca**
radca prawny **Renata Majerowska**

Protokolant: aplikantka radcowska Iga Fedorek

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Huberta Ząbka**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r.

sprawy radcy prawnego (…), urodzonego dnia (…)r. w (…), syna(…) i (…), zamieszkałego w (…), ul. (…)

Obwinionego o to, że:
wykonując czynności zawodowe jako pełnomocnik (…)w okresie od dnia (…)r., pomimo żądania klienta nie wydał mu środków finansowych będących w jego posiadaniu

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

uznaje Obwinionego r. pr. (…)**winnym tego, że:**

wykonując czynności zawodowe jako pełnomocnik (…)w okresie od dnia (…)r., pomimo żądania klienta nie wydał mu środków finansowych będących w jego posiadaniu. Z tym, że jako datę początkową popełnienia przewinienia dyscyplinarnego ustalono dzień (…)r., a za datę końcową popełnienia przewinienia dyscyplinarnego ustalono dzień (…)r.

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

I. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza karę nagany

II. na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania patronatu na okres 2 lat

III. na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1550,00 zł (słownie: tysiąc pięćset pięćdziesiąt złotych 00/100).

Przewodnicząca Członkowie

Joanna Kłos-Czerwińska Bożena Bielecka Renata Majerowska

sygn. akt: D 10/2020

UZASADNIENIE

Na rozprawie dnia (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej: Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) rozpoznał sprawę z wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o ukaranie radcy prawnego (…)obwinionego o to, że wykonując czynności zawodowe jako pełnomocnik (…)w okresie od dnia (…)r., pomimo żądania klienta nie wydał mu środków finansowych będących w jego posiadaniu tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

W dniu (…). do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga radcy prawnego (…), działającego w imieniu (…), w której zarzucono radcy prawnemu (…)zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego naruszające Kodeks Etyki Radcy Prawnego.

W skardze podniesiono, iż (…)prowadzący przedsiębiorstwo pod (…)z siedzibą w (…), powierzył radcy prawnemu (…), do prowadzenia sprawę o zapłatę z powództwa spółki (…)prowadzoną przed Sądem Okręgowym w (…) w (…). W dniu (…)r. (…)uiścił na rzecz radcy prawnego (…)kwotę 5.500,00 EURO, tytułem kosztów postępowania sądowego w (…). Według Skarżącego radca prawny (…)nie udzielał (…)żadnych informacji o toczącym się w (…) postępowaniu, podjętych czynnościach oraz o wynikach tego postępowania. Ponadto (…)otrzymał zawiadomienie od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (…)o wszczęciu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela spółki (…), na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia (…)r. Jak podnosi Skarżący czynności komornika wynikały z prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w (…), gdyż radca prawny (…)nie podjął żadnych czynności procesowych zmierzających do obrony jego praw.

Pełnomocnik Skarżącego podnosi również, że wszelkie próby kontaktu z radcą prawnym (…)okazały się bezskuteczne. Pismem z dnia (…)r. wystąpił do radcy prawnego (…)z żądaniem złożenia wyjaśnień w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania w tym min. wyjaśnienie przyczyn wydania wyroku zaocznego przez Sąd Okręgowy w (…) oraz braku wniesienia środków zaskarżenia, jak również przedłożenie rozliczenia otrzymanej kwoty 5.500, 00 EURO. Pomimo doręczenia wezwania (…)w dniu (…)r. do chwili złożenia przedmiotowej skargi Skarżący nie otrzymał żadnej odpowiedzi.

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo z dnia (…)r radcy prawnego (…), w którym ustosunkował się do zarzutów wynikających ze skargi. Podkreślił, że sprawa wskazana w skardze nie była prowadzona przez jego kancelarię, tylko przez kancelarię adwokacką z (…), której stosownego pełnomocnictwa udzielił Pan (…). Według niego Pan (…) posiada wszelkie informacje dotyczące sprawy.

Według radcy prawnego (…) przekazana przez Pana (…)kwota 5 500,00 EURO jest zaliczką na koszty obsługi prawnej kancelarii adwokackiej z (…). Część zaliczki została wydatkowana i stosowną fakturę od kancelarii adwokackiej z (…) Pan (…)otrzymał. Pozostała kwota według radcy prawnego (…) zostanie rozliczona.

W dniu (…)r. został przesłuchany w charakterze świadka składający skargę Pan (…). W trakcie przesłuchania potwierdził zarzuty co do radcy prawnego (…)składane w skardze. Ponadto podkreśli, iż przelał w (…)r. na konto radcy prawnego (…)kwotę 5.500,00 EURO tytułem opłat dla kancelarii w (…). Według niego sprawa została przegrana, ponieważ mimo zapewnień nikt się nie stawił na rozprawę i został wydany wyrok zaoczny na podstawie którego zostało wszczęte przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. Twierdzi, również że nie otrzymał żadnej faktury od kancelarii adwokackiej z (…).

W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w stosunku do radcy prawnego (…)o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego tj. zawinione, nienależyte wykonywanie obowiązków zawodowych naruszające Kodeks Etyki Radcy Prawnego.

W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchał w charakterze świadka radcę prawnego (…). Radca prawny (…)potwierdził, że otrzymał od Pana (…)kwotę 5.500,00 EURO. Kwota ta według niego, była wynagrodzeniem dla kancelarii adwokackiej z (…) w (…)tytułem prowadzonego postępowania przeciwko firmie Pana (…). Z tego przelewu opłacił wynagrodzenie dla kancelarii w (…)w wysokości 1.000 EURO, według radcy prawnego (…), została wystawiona faktura przez tą kancelarię bezpośrednio na firmę Pana

(…). Radca prawny (…)przedstawił potwierdzenie przelewu na kwotę 995,28 EURO wystawionego na (…)z (…) tytułem (…). Potwierdził, również, że nie przelał pozostałej kwoty na konto kancelarii w (…), gdyż uwarunkował przelanie pozostałej sumy od wystawienia kolejnej faktury, czego kancelaria adwokacka z (…) nie uczyniła. Nikt też z tej kancelarii nie stawił się na rozprawie przeciwko firmie Pana (…)oraz nie podjął żadnych czynności procesowych. Wyjaśnił, iż pozostała kwota, którą otrzymał od Pana (…)została zdeponowana na rachunku bankowym i jest ona nadal do rozliczenia, ale jego kontakty z Panem (…)ustały.

W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zobowiązał radcę prawnego (…)do przedłożenia pisemnej informacji wraz z odpowiednimi dowodami z dokumentów dotyczących sposobu rozliczenia finansowego kwoty 5.500,00 EURO z Panem (…), w zakresie ponad kwotę 995,28 EURO. Na powyższe wezwanie, doręczone prawidłowo, radca prawny (…)nie udzielił odpowiedzi.

Mając powyższe na uwadze w dniu (…)r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu (…)a w dniu (…)r. skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wniosek o ukaranie radcy prawnego (…).

Na rozprawę przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym dniu (…)r.. Obwiniony (…)nie stawił się. W trakcie rozprawy stwierdzono, iż doręczenie dla Obwinionego o terminie rozprawy wysłane zostało na adres: (…). Z akt sprawy wynika, że Obwiniony radca prawny (…)wskazał jako adres dla doręczeń , (…).

Ponadto, w trakcie rozprawy stwierdzono, że w aktach sprawy znajduje się pełnomocnictwo z dnia (…)r. udzielone przez Pana (…)radcom prawnym (…)oraz (…)z Kancelarii Radcy Prawnego (…),(…)ul. (…)do reprezentowania w sprawie dotyczącej zlecenia prowadzenia sprawy z powództwa (…)o zapłatę przez radcę prawnego (…), obejmujące min. występowanie przed organami samorządu zawodowego. Jak wynikało z akt sprawy pełnomocnik Pokrzywdzonego nie został o termie rozprawy powiadomimy. W związku z powyższym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postanowił odtroczyć termin rozprawy.

W dniu (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał sprawę z wniosku z dnia(…)r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej: Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego) o ukaranie radcy prawnego (…) za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 75) w zw. z art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy

Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) .

Na rozprawę Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Obwiniony radca prawny (…)nie stawił się. Zawiadomienie o terminie rozprawy zostało doręczone prawidłowo. Pokrzywdzony (…), ani jego pełnomocnik nie stawili się. Zawiadomienie zostało doręczone prawidłowo.

W trakcie rozprawy Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Przewodnicząca poinformowała, iż w dniu (…)r, wpłynęło Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, pismo radcy prawnego (…)w którym informuje, iż radca prawny (…)zakończyła działalność i w związku z tym jest on jedynym pełnomocnikiem Pokrzywdzonego (…). Z uwagi na trwający stan epidemii oraz dużą odległość pomiędzy siedzibą Sądu i siedzibą Pokrzywdzonego jak i jego pełnomocnika, prosi o przeprowadzenie rozprawy pod jego nieobecność oraz poinformowanie go o wynikach sprawy. Prosi również, jeżeli jest to możliwe o przeprowadzenie rozprawy w trybie telekonferencji.

Ponadto, w dniu (…)r. o godz. (…)na adres poczty elektronicznej Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, wpłynął e-mail od radcy prawnego (…), w którym pisze, iż z uwagi na bezpośredni kontakt z osobą zarażoną wirusem SARS-Cov-2, pozostaje od (…)r. w dobrowolnej kwarantannie. W związku z powyższym prosi o odroczenie rozprawy, a przy ustalaniu nowego terminu rozprawy, prosi o termin uwzględniający jego obowiązki zawodowe. Z uwagi na konieczność dojazdu prosi również o wyznaczenie godziny rozprawy uwzględniającej konieczność dojazdu.

Działając na podstawie art. 68 ^{3} ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, Sąd uznał niestawiennictwo Obwinionego za nieusprawiedliwione, wobec nieuprawdopodobnienia przez Obwinianego wyjątkowych przyczyn, o których mowa a art. 68 ^{3} ust. 5 ustawy o radcach prawnych. Samo oświadczenie Obwinianego nie może zostać uznane jako spełniające wymóg należytego uprawdopodobnienia wyjątkowych przyczyn niestawiennictwa.

W związku z tym niestawiennictwo Obwinianego nie wstrzymuje rozpoznania sprawy (art. 68 ^{3} ust. 2 ustawy o radcach prawnych). W postępowaniu dyscyplinarnym nie ma obowiązku uczestniczenia Obwinionego w rozprawie. Jest to jego prawo, a nie obowiązek, z którego Obwiniony radca prawny nie skorzystał.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie rozprawy podtrzymał wniosek o ukaranie i wniósł o wymierzenie radcy prawnemu (…)na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych kary nagany oraz na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych zakazu wykonywania patronatu na okres 2 lat.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dopuścił i przeprowadził na rozprawie dowody wskazane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego zgromadzone w wyniku dochodzenia i uznał je za w pełni wiarygodne.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów ujawnionych w trybie art. 387 § 4 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych, w trakcie rozprawy w dniu (…), a znajdujących się w aktach sprawy oraz na podstawie protokołu z tej rozprawy.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Dokonując analizy przedmiotowej sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, iż zarzut popełnienia deliktu dyscyplinarnego stawiany radcy prawnemu (…)jest zasadny i znajduje oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę treść dokumentów dopuszczonych jako dowód w sprawie, dał wiarę tym dokumentom, bowiem nie znalazł podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustalił jako datę początkowa popełnienia deliktu dyscyplinarnego dzień (…)r., a nie jak wskazał we wniosku o ukaranie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dzień (…)r. W dniu (…). Pan (…)przelał na konto radcy prawnego (…)kwotę 5.500,00 EURO tytułem kosztów postępowania sądowego w(…). W dniu dokonania przelewu została dopiero zainicjowana współpraca pomiędzy Panem (…), a radcą prawnym (…). Na początku współpracy obu stron, trudno jest przewidzieć jej rezultat. Dopiero pismem z dnia z dnia (…)r. skierowanym przez radcę prawnego (…)do radcy prawnego (…) (doręczone (…)r.) zwrócono się o udzielenie wyjaśnień w przedmiocie sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (…), przedłożenie pełnego zestawienia podjętych w sprawie czynności, w tym przekazanie sporządzonej oraz otrzymanej dokumentacji, wyjaśnienie przyczyn wydania wyroku zaocznego, a nadto braku wniesienia środków zaskarżenia oraz przedłożenie rozliczenia otrzymanej kwoty 5.500, 00 EURO. W piśmie został wyznaczony 7 dniowy termin do udzielenia odpowiedzi.

W związku z powyższym za datę początkową popełnienia deliktu dyscyplinarnego należy uznać dzień (…)r. Radca prawny (…)zobligowany był do tego dnia udzielić stosownych wyjaśnień co do przesłanej mu przez (…)kwoty 5.500, 00 Euro, czego nie uczynił.

W trakcie przesłuchania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (…)r. radca prawny (…)przyznał, iż nie rozliczył się z Panem (…)do kwoty ponad 995,28 EURO. Na konto kancelarii adwokackiej w (…) została wpłacona tylko kwota 995,28 EURO z 5.500.00 EURO otrzymanych od Pana (…). Radca prawny (…)wyjaśnił, iż pozostałą kwotę ponad 995,28 EURO zdeponował na rachunku bankowym i gotów był rozliczyć się z (…), czego jednak nie uczynił. Nie odpowiedział również na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…)r. co do sposobu rozliczenia kwoty ponad 995,28 EURO.

W związku z powyższym jako datę końcową popełnienia przewinienia dyscyplinarnego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił dzień (…)r. tj. dzień przesłuchania radcy prawnego (…), w którym potwierdził, iż nie rozliczył się ze (…) z powierzonych mu środków.

Zgodnie z art. 37 ust. 5. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny jest zobowiązany na żądanie klienta lub osoby, na rzecz której wykonywał czynności zawodowe, wydać środki, zdeponowane na odrębnym rachunku bankowym, niezwłocznie lub na warunkach zaakceptowanych przez klienta lub tę osobę.

Jak wynika z akt sprawy radca prawny (…)nie rozliczył się z przekazanych mu przez Pana (…)środków pieniężnych. Radca prawny przyznał się do tego faktu i nie kwestionuje, że na żądanie Pana (…) nie przedstawił stosownego rozliczenia powierzonych mu środków finansowych. Postępowanie takie sprzeniewierza się w sposób oczywisty podstawowym zasadom wykonywania zawodu oraz wartościom i obowiązkom etycznym radcy prawnego, w szczególności wynikającej z ww. przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zasadzie rzetelności oraz uczciwości rozumianej jako sumienność, staranność i skrupulatność w wywiązywaniu się z obowiązków zawodowych.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Przy wykonywaniu zawodu, radca prawny obowiązany jest do przestrzegania zasad Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Radca prawny, świadcząc klientowi pomoc prawną, postępuje sumiennie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. Do obowiązków radcy prawnego należy również rozliczenie się z otrzymanych od klienta środków finansowych .

Świadczenie przez radcę prawnego pomocy prawnej powinno odbywać się przy zachowaniu najwyższych norm staranności, rzetelnie i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Przypomnieć należy, co znajduje ugruntowane stanowisko w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a co jest niezwykle istotne z punktu widzenia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, że od każdego członka korporacji radcowskiej wymaga się ponadstandardowego sposobu postępowania, tak w życiu zawodowym jak i prywatnym (postanowienie SN z 19 marca 2019 r., II DSI 31/18, OSNID 2020, Nr 1, poz. 6.1). Można przyjąć, że zachowanie radcy prawnego powinno być wzorem postępowania dla innych członków danego społeczeństwa. Te wyższe standardy postępowania nałożone na radców prawnych, jako przedstawicieli zawodu zaufania publicznego, wynikają przede wszystkim z konieczności ochrony godności i autorytetu radcy prawnego i korporacji, jako pewnej wartości, z której wyprowadza się wzorcową powinność zachowania (por. wyroku Sadu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 16/18, OSNID 2020, Nr 1, poz. 2.1). Każdorazowo zatem, oceniając zachowanie radcy prawnego należy dokonać weryfikacji, czy Jego postępowanie w danych okolicznościach było zgodne z wzorcową powinnością zachowania, która wynika między innymi z określonych norm deontologicznych (postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt II DSI 63/20). Każde niewłaściwe zachowania, które mogą podważać zaufanie społeczeństwa do zawodu radcy prawnego, jako zawodu zaufania publicznego lub które mogłyby zdyskredytować radcę prawnego w opinii publicznej – wymagają dokonania odpowiedniej weryfikacji, a radca prawny dopuszczający się uchybianiu godności zawodu, ponosi z tego tytułu odpowiedzialność dyscyplinarną.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nieregulowanie przez radcę prawnego zobowiązań finansowych wszelkiego rodzaju, czy to zobowiązań natury publicznoprawnej, czy zobowiązań wobec kontrahentów, jak i zobowiązań prywatnych jest sprzeczne z obowiązującymi tą grupę zawodową standardami i podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego oraz za uchybiające godności zawodu radcy prawnego.

Ubocznie Okręgowy Sąd Dyscypliny podnosi, iż zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego (art. 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). W wyroku z dnia 18 lutego 2004r. (sygn. P21/02), Trybunał Konstytucyjny uznał, że zawody zaufania publicznego wykonywane są zgodnie z ich konstytucyjnym określeniem - w sposób społecznie aprobowany, o ile ich wykonywaniu towarzyszy realne "zaufanie publiczne". Na zaufanie to

składa się szereg czynników min. przekonanie o zachowaniu przez wykonującego ten zawód dobrej woli, właściwych motywacji, należytej staranności zawodowej.

Ponadto, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podkreśla, iż wysłanie w dniu (…). w godzinach popołudniowych przez radcę prawnego (…)e- maila na adres skrzynki pocztowej Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z informacją, iż znajduje się on na dobrowolnej kwarantannie, jak również prośba o uwzględnię przy wyznaczaniu nowego terminu rozprawy, jego obowiązków zawodowych, Sąd ocenia negatywnie. Nie wnikając w zakres kwarantanny dobrowolnej, gdyż z uwagi na obecną sytuacje epidemiologiczną, konieczne jest zachowanie wszelkich reżimów sanitarnych, to podkreślenia wymaga fakt, iż wniosek o uwzględnienie przy ustalaniu terminów rozpraw Sądu Dyscyplinarnego, obowiązków zawodowych radcy prawnego (…)nie zasługuje na uwzględnienie. Radca prawny (…)nie przedstawił żadnego harmonogramu ewentualnych rozpraw sądowych czy innych nagłych zajęć związanych z wykonywaniem zawodu radcy prawnego. Takie zachowanie radcy prawnego (…)należy uznać za lekceważące w stosunku do Samorządu Radców Prawnych oraz jego organów.

W związku z powyższym postępowanie radcy prawnego (…)ocenione zostało jako naganne i w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego adekwatną formą reakcji na przewinienie, którego dopuścił się Obwiniony jest kara nagany przewidziana w przepisach art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, dokonując wymiaru kary wziął pod uwagę wszelkie aspekty przedmiotowej sprawy mające wypływ na wymiar kary.

Wymierzając Obwinionemu karę nagany Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż kara ta jest adekwatna do wagi i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przewinienia dyscyplinarnego, a poprzez swoją dolegliwość kara ta spełni swoją funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, jaka przypisywana jest instytucji kary.

Wymierzając ten rodzaj kary Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jak również wziął pod uwagę wszelkie aspekty przedmiotowej sprawy mające wypływ na wymiar kary.

Sąd wziął także pod uwagę okoliczność, że Obwiniony dotychczas nie był karany za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w okolicznościach niniejszej sprawy brak było podstaw do wymierzenia Obwinionemu dyscyplinarnej kary pieniężnej.

W świetle ustalonych okoliczności sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał ponadto, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie orzeczenie wobec Obwinionego dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na okres 2

lat. Zgodnie z art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny wykonując obowiązki patrona powinien dołożyć należytej staranności aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu wiedzę i doświadczenie oraz kształtując jego postawę etyczną. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Obwiniony popełniając zarzucane mu przewinienie dyscyplinarne nie może sprawować funkcji patrona albowiem nie daje on rękojmi należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w powołanym art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego na radcy prawnym, spoczywa szczególny obowiązek dbałości o godność zawodu. Jednocześnie radca prawny swoim zachowaniem i czynami winien stanowić wzór do naśladowania, być osobą o nieposzlakowanej opinii, zarówno dla osób niezwiązanych z zawodem, jak i przede wszystkim dla młodych adeptów samorządu radcowskiego. Radca prawny, jako patron, powinien dołożyć należytej staranności aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu nie tylko wiedzę i doświadczenie, ale co istotne kształtując jego postawę etyczną.

Ponadto orzeczona kara odpowiada interesowi samorządu radców prawnych, a jednocześnie stanowi realne zadośćuczynienie naruszonemu poczuciu zaufania do zawodu radcy prawnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^6 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych. Stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony.

Na koszty postępowania dyscyplinarnego w łącznej wysokości 1 550,00zł (słownie: tysiąc pięćset pięćdziesiąt) składają się: koszty ryczałtu członków składu orzekającego określone Uchwałą Nr 10 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 23 czerwca 2008 r, której tekst jednolity został ogłoszony Uchwałą Nr 38/IX/2014 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 02 czerwca 2014 r. zmienionej Uchwałą nr 224/X/2020 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 7 stycznia 2020r. oraz koszty korespondencji doręczanej w sprawie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Sędziowie:

Joanna Kłos - Czerwińska Bożena Bielecka Renata Majerowska